

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **A. P. - D.**, so sídlom v S., IČO : X., zastúpeného JUDr. D. C., advokátkou v B., proti žalovaným : **1/ A. B.**, bývajúcemu v L. a **2/ D. B.**, bývajúcej v B., obom zastúpeným JUDr. M. K., advokátom v B., **o zaplatenie 44.131,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 43 C/30/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2007 sp. zn. 9 Co/32/2007, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2007 sp. zn. 9 Co/32/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. marca 2007 sp. zn. 9 Co/32/2007 zastavil odvolacie konanie a rozhodol o práve na náhradu trov odvolacieho konania tým spôsobom, že uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť obom žalovaným náhradu trov odvolacieho konania vo výške 3.618,- Sk. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 2.446,- Sk. Rozhodnutie odôvodnil postupom podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona číslo 71/1992 Zb. v znení v čase rozhodovania. Dospel k záveru o splnení podmienky zastavenia odvolacieho konania, pretože odvolateľ, v danom prípade žalobca, nezaplatil súdny poplatok splatný spolu s podaním odvolania ani v dodatočnej zákonnej desaťdňovej lehote, ktorá uplynula 05.03.2007, vychádzajúc z jej počiatku určeného doručením výzvy na splnenie poplatkovej povinnosti za odvolanie žalobcovi dňa 21.02.2007. Nezhľadnenie zaplatenia súdneho poplatku za odvolanie

žalobcom dňa 23.03.2007 odôvodnil tým, že predmetný súdny poplatok bol zaplatený po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú odvolací súd, vzhľadom k jej povahe, nemôže predĺžiť. O vrátení zaplateného súdneho poplatku za odvolanie žalobcovi rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 11 odsekov 3 a 4 Zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý krátil o 200,- Sk. O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. dospejúc k zavineniu zastavenia odvolacieho konania žalobcom jeho oneskoreným zaplatením súdneho poplatku za odvolanie a priznal obom žalovaným právo na náhradu trov odvolacieho konania titulom odmeny a náhrady hotových výdavkov za ich právne zastupovanie advokátom.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Prípustnosť dovolania dôvodil právne naplnením ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. a skutkovo tým, že odvolací súd mu svojim rozhodnutím, ktorým zastavil odvolacie konanie z dôvodu oneskoreného zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, odňal možnosť konať pred súdom. Podľa názoru dovolateľa, odvolací súd rozhodol nezákonne, pretože považujúc lehotu v zmysle § 10 ods. 1 zákona číslo 71/1991 Zb. v príslušnom znení lehotou zákonnou, ktorú nie je súd oprávnený predĺžiť, a nie sudcovskou, dospel k nesprávnemu právnomu záveru o oneskorenom zaplatení súdneho poplatku za odvolanie žalobcom a tým k nesplneniu zákonnej podmienky meritórneho rozhodnutia odvolacieho súdu o ním podanom odvolaní. Dovolateľ vyslovil názor, že účelom uvedeného ustanovenia nebolo sankcionovať poplatníka, ktorý súdny poplatok za odvolanie zaplatil po uplynutí desaťdňovej lehoty, zastavením odvolacieho konania. Takýto výklad zákona by mal za následok porušenie základného práva každého domáhať sa súdnej ochrany v dôsledku procedurálneho nedostatku účastníka konania, ktorý už navyše v čase rozhodovania odvolacieho súdu bol odstráneným, nakoľko súdny poplatok za odvolanie bol zaplatený. Nezákonnosť postupu odvolacieho súdu dôvodil žalobca aj rozdielnym postavením účastníka konania pri plnení si poplatkovej povinnosti v prvostupňovom konaní, v ktorom účastník má možnosť zaplatiť súdny poplatok až do skončenia lehoty na odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania, kým proti uzneseniu odvolacieho súdu o zastavení konania, táto možnosť účastníka absentuje.

Obaja žalovaní vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhli dovolanie zamietnuť.

Podľa ich názoru žalobca tým, že nevyužil možnosť v zmysle § 58 ods. 1 O. s. p. požiadať o odpustenie zmeškania lehoty, musí niesť následky svojho konania spočívajúce v zastavení odvolacieho konania pre oneskorené zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O. s. p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. V zmysle § 239 O. s. p. platí, že pokiaľ odvolací súd vydal svoje rozhodnutie v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ale ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach

upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zastavené odvolacie konanie, bezpochyby nevykazuje znaky uznesenia, proti ktorému by prípustnosť dovolania vyplývala z ustanovení § 239 O. s. p. S prihliadnutím na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa ďalej zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., t. j. či v danej veci nejde o prípad : - nedostatku právomoci súdu, - nedostatku spôsobilosti byť účastníkom konania, - nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, - prekážky veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, - odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a - rozhodovania vylúčeným sudcom, - či konania súdom nesprávne obsadeným. Potrebným je zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. vylúčené. Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O. s. p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných vád taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných vád v zmysle § 237 O. s. p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád.

Pri skúmaní, či konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, nie je postihnuté niektorou z vád taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p., sa dovolací súd osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá

možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Odňatím možnosti konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť tak činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ako aj samotným rozhodnutím. O postup, odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom, ide tiež v prípade, keď súd zastaví odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Dovolateľ odňatie možnosti konať pred súdom videl v tom, že odvolací súd vec nepreskúmal a o nej meritórne nerozhodol na základe jeho včas podaného odvolania, ale postupoval v rozpore so zákonom, pretože zastavil odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie včas, pričom pre tento postup odvolacieho súdu neboli splnené zákonné procesné podmienky, nakoľko súdny poplatok za odvolanie bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu už zaplatený, a preto zákonná podmienka pre meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu spočívajúca v splnení poplatkovej povinnosti za odvolanie bola splnenou.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté práve takouto vadou. Odvolací súd zastavil odvolacie konanie vychádzajúc z toho, že žalobca zaplatil súdny poplatok za odvolanie neskoro, po uplynutí zákonnej desaťdňovej lehoty od doručenia výzvy na dodatočné splnenie poplatkovej povinnosti za odvolanie, ktorú zákonnú lehotu nemožno predĺžiť. Tento záver, inak čiastočne správny (k tomu pozri nižšie), ale nepostačoval na to, aby bolo odvolacie konanie zastavené.

Podľa článku 46 odseku 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Citovaný článok Ústavy Slovenskej republiky, ktorý uvedeným spôsobom formuluje základné právo účastníka konania na súdnu a právnu ochranu, je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných pre

poskytovanie právnej ochrany. Zároveň je v zmysle článku 51 odsek 1 ústavy možné domáhať sa práv podľa článku 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú, pričom však v súlade s článkom 152 odsek 4 ústavy musí byť výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov v súlade s ústavou, a súčasne v zmysle článku 154c odsek 1 ústavy majú príslušné medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (vrátane Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Nie je preto možné ani ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov uplatňovať tak, aby došlo k porušeniu ústavno-procesného princípu právnej ochrany účastníka konania pred súdmi. Zastavením odvolacieho konania podľa § 10 ods. 1 zákona číslo 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov pre oneskorené splnenie poplatkovej povinnosti za odvolanie, hoci k tomu nebol zákonný dôvod, je odňatím možnosti účastníkovi konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p., pretože ním bolo porušené právo na vecné (meritórne) prejednanie a rozhodnutie sporu, ako aj právo, aby sa v rámci zásady dvojinstančnosti súdneho konania rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmalo odvolacím súdom na základe podaného odvolania.

V preskúmvanej veci žalobca podal dňa 28.12.2006 odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 16.10.2006 č. k. 43 C/30/2006 - 73, ktorým prvostupňový súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť obom žalovaným spoločne a nerozdielne trovy konania (správne náhradu trov konania) vo výške 20.177,- Sk. Vo veci po jej predložení súdom prvého stupňa dňa 18.01.2007 odvolaciemu súdu, vyzval Krajský súd v Bratislave odvolateľa v súlade s ustanovením § 211 ods. 2 O. s. p. účinnom do 30.06.2007 dňa 23.01.2007 k dodatočnému splneniu si poplatkovej povinnosti za odvolanie vo výške 2.646,- Sk v lehote desať dní od doručenia výzvy s poučením o následkoch v prípade nezaplatenia súdneho poplatku riadne a včas v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ktorým je zastavenie odvolacieho konania. Výzva bola doručená do vlastných rúk žalobcovi 21.02.2007 a jeho právnej zástupkyňi s plnomocenstvom pre celé konanie (§ 49 ods. 1 O. s. p.) dňa 24.02.2007. Žalobca zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 2.646,- Sk dňa 23.03.2007, ktorá skutočnosť vyplýva zo záznamu o zložení pod položkou číslo D 10b-461/07

(č. l. 93 spisu). Krajský súd v Bratislave preskúmaným uznesením zastavil odvolacie konanie dňa 30.03.2007.

Podľa § 14 zákona o súdnych poplatkoch v znení platnom od 1. januára 2001, na konanie vo veciach poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak, platí primerane Občiansky súdny poriadok (od 1. júla 2007 v znení § 14 ods. 1). Pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 211 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom od 1. januára 2006). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O. s. p.). Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ alebo dovolateľ (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch). Právoplatným uznesením súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku poplatková povinnosť v celom rozsahu zaniká (§ 5 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch).

Podľa § 10 ods. 1 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase podania odvolania žalobcom (28.12.2006), t. j. od 01.01.2006 do 30.06.2007 (do účinnosti novely citovaného zákona zákonom číslo 273/2007 Z. z.), ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Odvolací súd podľa týchto ustanovení dôsledne nepostupoval, resp. nesprávne ich vyložil.

Nepochybne lehota podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov je procesnou lehotou zákonnou, pretože ju pre určitý úkon, v danom prípade pre dodatočné splnenie si poplatkovej povinnosti za odvolanie, stanovuje priamo zákon v citovanom ustanovení. Zákonná lehota je záväzná tak pre účastníkov konania a osoby na konaní zúčastnené, tak aj pre súd. Súd ju nemôže svojím rozhodnutím skrátiť ani predĺžiť, nemôže ju ani nahradiť lehotou sudcovskou.

Zákon o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov neupravuje podrobne konanie vo veciach poplatkov na súde prvého stupňa a na odvolacom súde. Preto v prípadoch, keď jeho ustanovenia neobsahujú inú úpravu, použijú sa pre poplatkové konanie primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov); pravda, len vtedy, ak použitie jeho ustanovení nie je vylúčené samotnou povahou prejednávanych vecí.

Poplatková povinnosť za odvolanie vzniká poplatníkovi - odvolateľovi dňom podania odvolania (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku poplatková povinnosť v celom rozsahu zaniká (§ 5 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov).

Pre rozhodnutie odvolacieho súdu, rovnako ako pre rozhodnutie súdu prvého stupňa, je v zmysle § 154 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 2 a § 211 ods. 3 O. s. p. rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ak poplatník do tohto času poplatkovú povinnosť splní, nemožno uznesením zastaviť odvolacie konanie pre nesplnenie poplatkovej povinnosti za odvolanie. Nemožno totiž neprihliadať na to, že v dôsledku podania odvolania poplatníkom a suspenzívneho účinku tohto opravného prostriedku, poplatková povinnosť žalobcu naďalej trvá (§ 5 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch a contrario) a možno ju preto až do rozhodnutia odvolacieho súdu splniť. Ustanovenie § 10 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch platí len pre súd prvého stupňa a nevylučuje primerané použitie prvej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku o odvolaní. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ak žalobca splní poplatkovú povinnosť, ktorá vznikla podaním odvolania, do rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho včas podanom odvolaní, nemôže odvolací súd uznesením zastaviť odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie. V takom prípade odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, ako pokračovať v odvolacom konaní a o veci za splnenia aj ostatných zákonom predpokladaných náležitostí rozhodnúť meritórne. V preskúmanej veci proti rozsudku súdu prvého stupňa zo 16. októbra 2006, č. k. 43 C/30/2006 - 73, o zamietnutí žaloby, podal žalobca 28. decembra 2006 odvolanie. Súdny poplatok za odvolanie zaplatil 23. marca 2007. Žalobca teda súdny poplatok za

odvolanie zaplatil pred rozhodnutím odvolacieho súdu o ním podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa a pred rozhodnutím odvolacieho súdu o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie; zaplatil ho včas, keď jeho poplatková povinnosť trvala. Zaplatenie poplatku bolo odvolaciemu súdu známe a mal preto rešpektovať zmenu v skutkovom stave, ku ktorej došlo medzi podaním odvolania a jeho rozhodnutím (§ 154 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 a § 211 ods. 3 O. s. p.). Ak tak neurobil a vychádzajúc z nesprávneho právneho názoru zastavil odvolacie konanie pre nesplnenie poplatkovej povinnosti v zákonnej lehote, odňal žalobcovi, ktorý splnil svoju existujúcu poplatkovú povinnosť, možnosť konať pred súdom porušením žalobcovho práva na vecné prejednanie a rozhodnutie sporu a porušením práva v rámci zásady dvojinstančnosti súdneho konania preskúmať rozhodnutie súdu prvého stupňa na základe odvolania odvolacím súdom.

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. prípustnosť dovolania. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušil podľa § 243b ods. 1 a 3 O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 prvá veta O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

